

Skatteobjekt, thi saa behøver man den jo ikke mere. Disse 3 Grunde forekomme mig afgørende til, at jeg kan slutte mig til Flertallets Forslag.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse sige, at jeg forstaaer ikke Venstremindretallets Stilling til denne Sag. Mindretallet skriver i sin Betænkning, hvis den højtærede Formand vil tillade mig at læse det op: „Særlig maa det anerkendes, at Flertallet er villigt til helt at give Afkald paa Hartkornbeskatning og Bygningsafgift, hvilke Skatters Uretfærdighed i en lang Aarrække atter og atter er bleven fremhævet, særlig fra den Side, hvortil Mindretallet hører.“ Saa siger man et Stykke længere nede, at man nærer en ikke ringe Frygt for at gaa med til Ophævelsen, fordi: „det vil nemlig ikke kunne nægtes, at en saa radikal Omvæltning paa mange Steder i Landet vil gøre dybe Indgreb i Ejendomsretten, og flytte store Ejendomsværdier ikke blot paa Landet, særlig i Jylland og paa Bornholm, men ogsaa i Byerne, navnlig i Kjøbenhavn.“ Det forstaaer jeg ikke. Jeg forstaaer, at Mindretallet hævder dette: bort med Hartkornsskatten, men jeg har aldrig nogen Sinde set fra den Side, at man har haft Spor af Betænelighed ved at ophæve Hartkornsskatten. Det er et ganske nyt Moment, man bringer ind, at man har Betænelighed ved at ophæve den Skat, som man sely ønsker ophævet. Nu forstaaer jeg godt, at den Tale er kommen frem — jeg har hørt den før, men ganske vist fra den anden Side i denne Sal — men jeg forstaaer ikke, at man fra den Side vil trække i Højres aflagte Klæder og nu har Betæneligheder ved at ophæve Skatten, fordi den flytter Ejendomsværdierne. Pet, der har skabt Venstre den store Tilslutning i Befolkningen, er netop dette, at man uden Spor af Betæneligheder atter og atter har hævdet dette, at man vilde bort fra Hartkornbeskatningen. Det er det, der har givet Venstre Tilslutning iblandt Befolkningen, og det er den samme Modstand, de samme Betæneligheder mod at ville flytte Ejendomsværdierne, der har beredet Højre saa mange Nederlag. Men naar man nu paa een Gang bytter Gaarde, og det bliver Venstre, der har Betæneligheder ved at flytte af Hensyn til Ejendomsværdiernes Forrykkelse, saa forstaaer jeg for mit Vedkommende ikke denne Tale, og jeg tvivler meget om, at man ude i Landet vil forstaa den. Navnlig tror jeg at turde sige, at naar man er ængstelig ved at vedtage Hartkornsskatter-

nes Ophævelse, fordi det flytter Ejendommenes Værdi til Gavn for Landbruget, vil der ikke være nogen Landmand i hele Kongeriget, som kan forstaa, at det er god Venstretale. Thi hvad er det, som har slaaet vort Landbrug ned? Det er ikke alene den store Skattebyrde, men det er den Kapital, vi have tabt derved, at Skatterne have bevirket en betydelig Forringelse af Ejendommenes Værdi. Derfor have de, der have drevet Landbrug i de senere Aar, set deres Kapital svinde bort mellem Hænderne, saa at den Kapital, man begyndte sin Gerning med, er tabt, fordi Skattebyrden har slaaet Ejendomsværdierne ned. Nu vil man ophæve Skatten og derved ogsaa hæve Ejendommenes Værdi, men saa faar man Betæneligheder. Det er en Tale, som jeg ikke forstaaer, og jeg vil udtale Haabet om, at den ikke er Venstres egentlige Opfattelse af dette Spørgsmaal, thi det vilde være en meget misvisende Opfattelse, at man ude paa Landet skulde være imod denne Ophævelse af den Grund, at vi skulde frygte for at faa vore Ejendomme til at stige i Værdi. Jeg slutter mig til Flertallet for dette Punkts Vedkommende.

Med Hensyn til Forslaget om Ejendomsskylden slutter jeg mig ogsaa til Flertallet, idet jeg dog der har forskellige Betæneligheder. Jeg finder, at den foreslaede Skat er for høj, og jeg tror, at det af mange Grunde vilde være praktisk, om man nedsatte den noget. Jeg skulde for mit Vedkommende ikke have noget imod at gaa med til en saadan Bestemmelse, at man forhøjede den i Løbet af nogle Aar, saaledes at den kom til at virke med fuld Kraft paa et senere Stadium. Jeg har den Tro, at det nok kan være, at en saadan ny Skat, der bliver lagt paa ny Ejendomme, navnlig Byejeendomme, kan være generende og derfor maa gøres lempeligere. Jeg vil, som sagt, gaa med til at indføre den paa den Maade, at den kunde stige i Løbet af nogle Aar og først da kom til at virke. — Men der er en anden Betænelighed, som jeg har ved den, og som jeg tillægger adskillig mere Betydning, det er den, at Ejendomsskylden vil komme til at ramme det mindre Landbrug for haardt, hvis man ikke træffer Undtagelsesbestemmelser. Naar man ansætter en Tønde Hartkorn til 7,000 Kr. er Grunden jo den, at man tager smaa Hartkornbrugere med. Derved, at det lille Hartkorn har en ulige højere Værdi end det store, naar man denne Sum 7,000 Kr., som er absolut misvisende, naar det